

[Indenrigsministeren.]

ikke er blevet færdigbehandlet i indenrigsministeriet.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje folkets velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov for Færøerne om bekæmpelse af kønssygdomme*.

Lov nr. 74 af 24. februar 1960 om bekæmpelse af kønssygdomme på Færøerne blev udarbejdet på grundlag af lov nr. 193 af 4. juni 1947 om bekæmpelse af kønssygdomme. Loven blev forelagt til revision i folketingsåret 1965-66. På revisionstidspunktet var antallet af anmeldte tilfælde af gonorré stigende, hvorfor revisionen blev udskudt til folketingsåret 1969-70.

Med henblik på denne revision har Dansk Dermatologisk Selskab som nævnt i forbindelse med fremsættelsen af lovforslaget om udskydelse af revisionen af lov nr. 193 af 4. juni 1947 (folketingsforhandlinger 1969-70 spalte 1682-83) nedsat et arbejdsudvalg, der skal fremkomme med forslag til den fremtidige udformning af kønssygdomsloven. Af hensyn til en forsvarlig behandling af arbejdsudvalgets forslag foreslås revisionen i lighed med revisionen af 1947-loven udskudt indtil folketingsåret 1971-72.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om værnepligtens opfyldelse ved bistandsarbejde i udviklingslande*.

Efter lovforslaget gives der mulighed for, at værnepligten skal kunne opfyldes ved bistandsarbejde i udviklingslandene, således som det allerede er tilfældet i en række andre europæiske lande.

Regeringen har haft to afgørende grunde til at gennemføre denne særlige form for værnepligt. For det første, at man derved

vil kunne forbedre mulighederne for Danmarks bistand til udviklingslandene. For det andet og i sammenhæng hermed, at man ved at tillade, at værnepligten aftjenes ved bistandsarbejde i udviklingslandene, anerkender, at sikringen af freden må ske såvel ved opbygning af et forsvar i traditionel forstand som ved udbygning af hjælpearbejdet i udviklingslandene. Et sådant arbejde består i en indsats mod sult, sygdom og økonomisk underudvikling og medvirker dermed til at fjerne nogle af årsagerne til spænding mellem nationerne.

Lovforslaget svarer praktisk talt til et udkast, som er udarbejdet af et udvalg om u-landsværnepligt. I dette udvalg har de interesserede ministerier og Mellempfolkeligt Samvirke været repræsenteret. Lovforslagets hovedprincipper er følgende:

1. Alle værnepligtige, der endnu ikke er mødt til aftjening af værnepligten i forsvarret, civilforsvaret eller ved civilt arbejde, kan ansøge om tilladelse til at opfylde værnepligten ved bistandsarbejde i udviklingslande. Ansøgernes egnethed tænkes efter bemyndigelse af ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene bedømt af Mellempfolkeligt Samvirke. Tilladelsen meddeles af indenrigsministeren.

2. Indenrigsministeren fastsætter efter forhandling med ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene og forsvarsministeren for hvert halvår, hvor mange værnepligtige der kan udsendes til u-landstjeneste. Ved fastsættelsen af dette tal må der ske en afvejning af såvel finansielle; bistandspolitiske som beredskabsmæssige hensyn.

3. Tjenestetiden for u-landsværnepligtige (pligtigt bistandsarbejde) udgør 2 år i udviklingslandene. Dertil kommer i almindelighed en forudgående u-landsuddannelse af 3 måneders varighed.

4. Ministeren for teknisk samarbejde med udviklingslandene fastsætter reglerne for de vilkår, der skal gælde under tjenesten (løn, bonus m. v.). Der tilsigtes her i princippet en ligestilling med de u-landsfrivilliges

[Indenrigsministeren.]

vilkår, idet dog bl. a. reglerne om udbetaling af bonusbeløb vil blive noget afvigende.

Idet jeg med hensyn til den nærmere udformning af ordningen henviser til de meget udførlige bemærkninger, skal jeg anbefale dette lovforslag til det høje tings velvillige og hurtige behandling.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat)*.

Forslaget går ud på at forhøje de personfradrag, der indrømmes ved beregningen af indkomstskat for folke- og invalidepensionister, for enkepensionister og for personer, der modtager invaliditetsydelse med bistands- eller plejetillæg.

Ved overgangen til kildeskat den 1. januar 1970 er der sket forskellige ændringer i disse pensionistgruppers beskatningsforhold. Afskaffelsen af de særlige pensionistnedslag og af persontilskuddene har medført, at mange pensionister har fået deres indkomstskat forhøjet, og disse skattestigninger er kun delvis blevet modvirket af, at der samtidig er gennemført en forhøjelse af personfradragene ved kommuneskattens beregning. I øvrigt er pensionisternes skattestigning af ret varierende størrelse. I 1969 har de betalt indkomstskat, der er beregnet på grundlag af deres indtægt i 1967 og 1968, medens de i 1970 betaler skat af deres løbende indtægt. Derfor vil de enkelte pensionisters skattestigning ved overgangen til kildeskat blive præget af, hvorledes deres indtægtsforhold har udviklet sig i perioden 1967-1970. Desuden vil skattestigningens størrelse blive påvirket af, at den kommunale beskatning varierer fra kommune til kommune.

Samtidig med overgangen til kildeskat fik pensionisterne kompensation for skattestigningen. Ved ændringslove til folkepensions-, invalidepensions- og enkepensionslovene blev pensionstillæggene sat op, og desuden forhøjedes erhvervsudygtighedsbeløbet, der udbetales invalidepensionister med højeste pension.

Det samlede resultat af disse ændringer i beskatnings- og pensionsreglerne blev, at pensionister, der ikke har andet at leve af end pensionen, normalt vil få fuld dækning

for skattestigningen, når de bor i kommuner, hvor kommuneskatten ikke ligger over gennemsnittet for hele landet. Derimod vil pensionister, der har indtægt ved siden af pensionen, normalt ikke få fuld dækning for skattestigningen.

På denne baggrund har regeringen fundet det nødvendigt at fremsætte forslag om en ekstra kompensationsordning, der sikrer, at pensionister med mindre indtægter ved siden af pensionen får en rimelig dækning for skattestigningen.

En sådan ekstra kompensation er meget vanskelig at indpasse i den bestående pensionslovgivning. Derimod kan den indbygges i kildeskatteordningen, hvis den udformes som en indtægtsbestemt forhøjelse af personfradraget for de pensionistgrupper, der i forvejen får deres personfradrag beregnet efter særlige regler. En sådan ændring af kildeskatten kan af tekniske grunde tidligst gennemføres med virkning for indkomståret 1971. Derfor vil socialministeren fremsætte forslag om en overgangsordning for 1970. Herefter skal pensionisterne i år have udbetalt en særlig ydelse, der er afpasset således, at den bliver af nogenlunde samme størrelse som de skattelettelser, pensionisterne vil få i de kommende år, dersom det foreliggende lovforslag om forhøjet personfradrag gennemføres.

Efter lovforslaget skal personfradraget forhøjes med 3.000 kr., når den skattepligtige indkomst ikke overstiger 17.000 kr. Er den skattepligtige indkomst over 17.000 kr., foreslås de 3.000 kr. nedsat med 30 procent af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger de 17.000 kr., således at forhøjelsen falder helt bort ved en skattepligtig indkomst på 27.000 kr.

Forslaget betyder, at enlige pensionister får forhøjet deres personfradrag med indtil 3.000 kr. De har i forvejen ret til to personfradrag på hver 5.000 kr. og får nu mulighed for at nå op på et samlet personfradrag på 13.000 kr. Det samme gælder sambeskattede ægtepar, når blot den ene af dem hører til pensionistgruppen. Den foreslåede fradragsforhøjelse for enlige er altså lige så stor som for ægtepar med samme indtægt. Det hænger sammen med, at enlige med indtægt ved siden af pensionen efter de gældende regler gennemgående får mindre kompensation for skattestigningen